

Obserwacje i wnioski	
1	Znaczna degradacja substancji budynków, w tym mieszkalnych w reprezentacyjnej strefie śródmiejskiej
2	Postępująca dekapitalizacja zabudowy z lat 60. 70. i 80
3	Znaczna część zdegradowanej zabudowy objęta ochroną konserwatorską
Bydgoszcz	
1	Znaczna degradacja substancji budynków, w tym mieszkalnych w reprezentacyjnej strefie śródmiejskiej (Śródmieście, Bocianowo, Okole, Wilczak) oraz w Starym Fordonie - obiekty bardzo wyeksploatowane, często o niskim wyposażeniu technicznym, wymagające podjęcia szybkich działań remontowych i modernizacyjnych (degradacja całych kwartałów, w tym zespołów zabudowy usługowo-mieszaniowej, zniszczone, zaniedbane wartościowe układy urbanistyczne, substandardy architektoniczne, zły stan techniczny, zły stan elewacji)
2	Postępujący proces dekapitalizacji substancji budynków budowanych w oparciu o technologię wielkiej płyty na obszarach mieszkalnictwa o wysokiej intensywności zabudowy - Szwederowo, Wzgórze Wolności, Błonie, Wyżyny, Kapuściska, Bartodzieje, Osiedle Leśne, Fordon
Toruń	
1	Problem związany z degradacją substancji budynków występuje głównie na obszarze Bydgoskiego Przedmieścia, Podgórze oraz Starego Miasta. Większość mieszkań mieści się w zabytkowych kamienicach. Wiele z nich jest w złym stanie technicznym i wymaga gruntownych remontów
2	Znaczna degradacja terenów o charakterze półpublicznych zlokalizowanych wokół budynków mieszkalnych
Mniejsze miasta	
1	Duże potrzeby związane z remontem starych (sprzed 1989 roku), zdewastowanych, pokolejowych budynków mieszkalnych
2	Zły stan części dróg osiedlowych
3	Zły stan i braki w sieciach wodno-kanalizacyjnych i gazowych

Bariery architektoniczne a potrzeby osób niepełnosprawnych

Bariery architektoniczne występujące w obiektach użyteczności publicznej ograniczają samodzielność osób niepełnosprawnych. Obowiązek dostosowania budynków użyteczności publicznej do potrzeb osób niepełnosprawnych, w szczególności poruszających się na wózkach inwalidzkich, nakłada ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (*Dz. U. z dnia 23 grudnia 2010 r. Nr 243, poz. 1623 Stan prawny na dzień 29.03.2011 r.*).

W BTOF problem ten jednak jest w niewielkim stopniu rozpoznany. W analizowanych miastach, poza Koronowem, nie istnieją stanowiska pełnomocników ds. osób niepełnosprawnych. Z wyjątkiem Torunia nie są zbierane również szczegółowe dane dotyczące stanu dostosowania obiektów użyteczności publicznej na terenie miast do potrzeb osób niepełnosprawnych. Trudno zbudować więc całościowy obraz potrzeb osób niepełnosprawnych w zakresie barier architektonicznych utrudniających lub uniemożliwiających dostęp do placówek użyteczności publicznej. Można jednak stwierdzić, że zdecydowana większość z nich ma duże braki w zakresie ułatwienia do nich dostępu osobom niepełnosprawnym.